U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, o návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení písemností, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 11. 2010, č. j. 30 Na 19/2010 – 3,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Stěžovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 2. 11. 2010, doručeným Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 10. 11. 2010, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal rozhodnutí o neúčinnosti doručení písemností označených „R 38034 – 30 A, R 18 – 30 A, 189935764 -„- , 189935778 – 30 A“ podle § 50d zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

Ze soudního spisu je patrno, že krajský soud vyhodnotil, že z označení písemností ve výše uvedeném podání nelze seznat, konkrétně kterých písemností se stěžovatelův návrh na vyslovení neúčinnosti doručení týká. Proto usnesením ze dne 22. 11. 2010, č. j. 30 Na 19/2010 – 3, stěžovatele ve smyslu § 37 odst. 5 v souvislosti s § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení odstranil vady předmětného podání. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 11. 2010.

Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním ze dne 1. 12. 2010, doručeným krajskému soudu dne 3. 12. 2010, v němž uvedl, že písemnosti označil přesně jako krajský soud, když uvedl „vrácené písemnosti: 30 A“. Písemnosti více nekonkretizoval. Krajský soud toto podání vyhodnotil tak, že stěžovatel patřičně na výzvu nereagoval a podání ze dne 2. 11. 2010 řádně podle výzvy nedoplnil. Proto usnesením ze dne 11. 1. 2011, č. j. 30 Na 19/2010 – 9, návrh na vyslovení neúčinnosti doručení písemností pro neodstranění vad podání v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Dne 11. 2. 2011 bylo krajskému soudu doručeno podání adresované Nejvyššímu správnímu soudu, v němž stěžovatel požadoval mimo jiné zrušení v záhlaví uvedeného usnesení krajského soudu ze dne 22. 11. 2010, č. j. 30 Na 19/2010 – 3, které krajský soud vyhodnotil jako kasační stížnost brojící do právě uvedeného usnesení, a proto věc předložil zdejšímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Ze soudního spisu je totiž patrno, že předmětnou kasační stížností stěžovatel brojí proti usnesení krajského soudu, kterým tento soud stěžovatele vyzval k odstranění vad a doplnění jeho podání. Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. A právě takovým rozhodnutím je i usnesení, kterým soud pouze vyzývá účastníka řízení, aby své podání vykazující nedostatky řádného podání ve stanovené lhůtě doplnil. Samotné toto rozhodnutí totiž nemá bez dalšího vliv na rozhodnutí o věci samé.

Ve světle výše předestřeného proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele v souladu s § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelova kasační stížnost byla odmítnuta, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu